

Zpravodaj farnosti Nezamyslice

DUBEN 2019

PŮST, NENÍ POUZE VĚCÍ ÚST

Drazí přátelé, nacházíme se v době postní – připravujeme se na Velikonoce. Příprava na Velikonoce půstem ale **nespočívá v trýznění se hladem**, ale především zaměřením se na větší **otevření se Boží milosti**. Právě ona v nás dokáže odstranit otěže hříchu a naopak nám **dává sílu v boji se zlými náklonnostmi, zlovyky a vášněmi**.

Ze srdce nám všem tedy přeji a vyprošuji, abychom zintenzivnili tuto přípravu častějším přijímáním Boží milosti do našeho života. Boží milost, je nezaslouženým darem a získáváme ji **zvláště skrze svátosti, modlitbu, pobožnost křížové cesty, ...** Tak budeme mít čisté srdce plné Boží lásky, pokoje a radosti. **Jestliže se tedy správně postíme, nejsme smutní, ale naopak plni opravdové radosti.**

P. Marek F. Glac, farář

POSTNÍ ALMUŽNA A MISIJNÍ ROK 2019

Mnozí během misijní neděle v říjnu postřehli, že celý rok až do letošního října by měl proběhnout v intenzivnějším přemýšlení nad misijním posláním církve i každého z nás. 30. listopadu 2019 totiž uběhne 100 let od vydání apoštolského listu *Maximum illud*, kterým chtěl dát tehdejší papež Benedikt XV. církvi nový impuls k misijnímu úkolu hlásat evangelium. Současný papež František klade na tento úkol důraz a je jeho přáním, aby se **v celém světě slavil říjen 2019 jako Mimořádný misijní měsíc, kterému by měla předcházet celoroční příprava. Vyzývá proto farnosti, aby přemýšlely nad svým misijním posláním. Aby promyslely, jak vyjít sami ze sebe, třeba do svého nejbližšího okolí, jak druhým zprostředkovat to, co sami známe, co jsme zadarmo dostali od Pána.**

„Nikdo nemá sebemenší důvod myslet si, že se ho toto pozvání netýká, protože „z radosti, kterou dává Bůh, není nikdo vyloučen.“ Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už na jeho příchod čekal s otevřenou náručí.“, apeluje **papež František.**

Každý z nás je povolán být misionářem – přinášet radost evangelia a nesmírnost Boží lásky do všech míst, kam denně přicházíme a všem lidem, se kterými se setkáváme. Bez velkých slov, bez zbožných frází, bez výjimečných skutků a odjezdu do dalekých zemí. A přesto i do těchto „dalekých zemí“ si Bůh povolává lidi, aby i tam přinesli dobrou zprávu o Ježíši a svou přítomností svědčili o milosrdné Lásce. My ostatní je v tom pak máme možnost podporovat, ať už modlitbou nebo konkrétní hmotnou pomocí.

Proto na začátku postní doby zazněla v našem farním společenství výzva věnovat letošní výnos z postní almužny (z oněch papírových pokladniček) na konkrétní misijní činnost, a to na podporu misie sester františkánek (minoritek) v Paraguay, kde v současné době působí čtyři české sestry, jedna místní sestra má za sebou první sliby a další dvě na začátku února

vstoupily do noviciátu. Případná finanční pomoc by byla použita pro děti z chudých a potřebných rodin, kterým se sestry věnují.
-alko-

P.S. Samozřejmě pokud budete chtít svoji postní almužnu věnovat na jiný účel, stačí vložit lístek s vaším úmyslem do pokladničky.

SESTRY MINORITKY V PARAGUAY

V Paraguayi začala kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka působit v roce 2008 na pozvání bratří minoritů. Jedna z hlavních činností sester je práce s dětmi a s mládeží z nejchudších osad a s jejich rodinami.

V roce 2014 byly z peněžních darů z ČR postaveny tři sály a areál pro práci s dětmi. Sestry pracují s dětmi z chudých zón. Navštěvují je v jejich obydlich, zajišťují jejich vzdělávání, katecheze, obstarávají léky, jídlo, pomáhají najít práci jejich matkám. Děti také docházejí do Centra Božího Milosrdenství a sestry pro ně připravují bohatý program - katecheze, příprava na svátosti, hry, doučování a k tomu vždy dobrá svačinka či oběd. Podle svých možností se také zapojují do projektů na pomoc indiánským kmenům. Jedním ze zdrojů obživy je pro sestry i prodej růženců a náboženských předmětů, kdy některé z nich vlastnoručně vyrábějí.

Ve spolupráci s bratry minority se podílejí na přípravách a průběhu slavností v Centru Božího Milosrdenství. Každoročně v lednu také společně s bratry pořádají setkání mládeže. Stovky lidí z celé Paraguaye pak přijíždějí každoročně do Centra oslavit slavnost Božího Milosrdenství. Součástí areálu Centra je stavba kostela Božího Milosrdenství. Tento kostel se po dokončení stavby stane národní bazilikou. Již nyní se Centrum Božího Milosrdenství stává pro různé skupiny i pro jednotlivce místem ztišení, duchovních obnov či duchovních cvičení.

V minulých letech a loni v říjnu navštívila tuto misií televize Noe, takže v jejich archivu či facebookových stránkách lze dohledat několik dokumentů o díle sester v Paraguay.

VELIKONOCE MÁME ŽÍT, NEJEN SLAVIT

Je opět před Velikonocemi. Velikonoce jsou na prvním místě Ježíšovy svátky, a proto také naše, protože my jsme Jeho. On šel vědomě a s touhou vstříc svým Velikonocům, i když věděl, že to pro něj bude nejtěžší životní okamžik.

Jsme pozváni každý rok znovu vstoupit do tohoto Ježíšova tajemství a spolu s ním prožívat tyto dny plné duchovního zápasu. I v našem životě má k Velikonocům vše vést a vše z nich má vyrůstat, protože jsou to dny, kdy se znovu vydáváme Kristu, obnovujeme svoje spojení s ním na život a na smrt a díky jeho vítězství i my opět povstáváme k novému životu.

Můžeme Velikonocemi projít, aniž se setkáme s Kristem, užít si volných dní k odpočinku nebo jarnímu úklidu, k setkání s přáteli. Můžeme je slavit ve společenství věřících a být sami se sebou i s průběhem slavení Velikonoc spokojeni. Bez jejich prožívání ve spojení s Kristem se ale můžeme snadno dostat i do duchovní iluze o nás samých a našem životě s Bohem. My jsme ale pozváni je prožít v Ježíšově blízkosti, spolu s ním.

Ze všech křesťanských svátků mají Velikonoce nejdelší přípravné období. To není náhodou. Ježíšových čtyřicet dní prožitých na poušti nám před oči znovu staví náš život zahlcený věcmi tohoto světa a klade nám otázku: Co je pro mne v životě vlastně nejdůležitější a co jsem ochoten pro to obětovat? Na Květnou neděli se symbolicky při liturgii připojujeme k zástupu doprovázejícímu Krista k jeho Velikonocům. Celé liturgické slavení nás postupně uvádí do Ježíšova velikonočního tajemství, proto je tak důležité se na liturgii připravit a najít si čas i na osobní modlitbu a duchovní četbu evangelního vyprávění.

Mší svatou na Zelený čtvrtek večer, která se slaví na památku Večeře Páně, začíná Svaté třídení. Naše pozornost je při této bohoslužbě upřena na tři veliká tajemství: ustanovení eucharistie, ustanovení svátosti kněžství a předání nového

příkázání lásky. Tuto lásku Ježíš sám projevili až do krajnosti svou obětí za nás a zviditelnil ji symbolickým umýváním nohou apoštolů. Právě toto gesto je pro prožití celých Velikonoc klíčové. Není pro nás snadné přijmout, že náš Pán a Mistr je současně naším služebníkem. Je slabý, trpící a bezmocný. Mytí nohou bylo vyhrazeno nežidovskému otroku, bylo gestem pohostinnosti a přijetí. Bylo to ale také gesto synovské úcty vůči otci a intimního vztahu nevěsty vůči ženichovi. Gestem umýváním nohou Pán dává učedníkům do rukou svůj vlastní život, protože je miluje do krajnosti.

Ježíš o Velikonocích převrací všechny naše představy o tom, kdo a jaký je Bůh. Jeho kříž nás postupně uvádí do pochopení a poznání našeho Boha, Ježíšova a našeho poslání, naší identity a naší hodnoty, kterou máme v očích Božích. Proto je tak důležité nenechat si Velikonoce ukrást něčím nepodstatným. Nespokojit se jen s tím, že se budeme účastnit liturgického slavení, ale je třeba vstoupit do Ježíšova prožívání, jen tak porosteme v Lásce.

Podle textů Vojtěcha Kodeta upravila -alko-
Nové svíčky, výtěžek z jejich prodeje bude použit na farní okna.

Modlitbičky

Dostala se mi do rukou modlitba za nemocné. No a já ji hned ztratila. Moc mě to mrzelo a uvědomila jsem si, že je určitě mnoho takový modlitbiček, které se někde dozvíme, někde si je přečteme nebo nám zůstali po našich maminkách, babičkách. Chtěla bych Vás poprosit, pokud máte podobné modlitby, které by bylo škoda ztratit, aby jste je napsali a donesli. Můžeme je občas otisknout .

Díky Ti Bože, že Ti sloužit smím,	Za klidný den i tmavou noc,
Za to, že Tobě náležím,	abys mi v tísní spěchal na pomoc,
Za lásku Tvoji, za ochranu Tvou,	za chvíli úsměvů i za bolesti,
Dík za pokrm a střechu nad hlavou.	Za to, že s Tebou smím je nésti.

Dík za všechno velké, co mi dáváš,	Abych Ti byla ještě blíže,
Dík i za malé, co mi ponecháváš,	děkuji Ti za oběť kříže
Za všechny písně co kdy pro mě zněly,	i za velké světlo vzkříšení,
Za ten okamžik a život celý.	Díky za všechno Pane,
	jen ty víš jak je mi.

-bono-

Co bude:

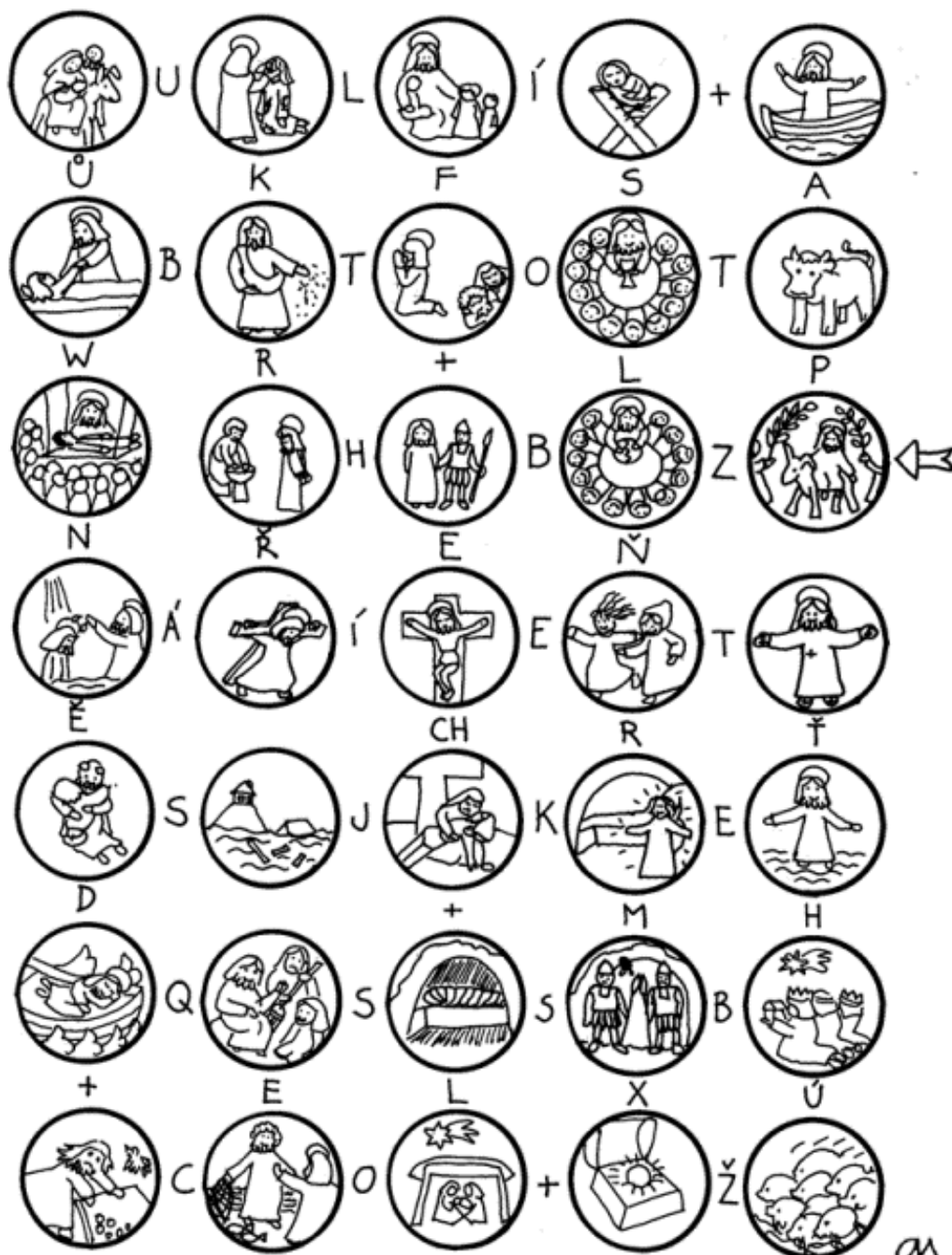
1.5. ministrantský den v olomouckém semináři

V červnu bude 1. svaté přijímání pěti dětí, za něž a jejich rodiče moc prosíme o modlitby, aby objevily skutečný vztah k Pánu Ježíši a to velké bohatství, které z tohoto přátelství proudí. Také prosíme o pomoc s úklidem - údržbou farního dvora a zahrady.

27.7.- 3.8.2019 farní tábor Kelč, téma: KŘÍŽOVÉ VÝPRAVY

PRO DĚTI

Na malých obrázcích můžeš vidět různé situace z Ježíšova života. Pokud začneš u obrázku se šipkou a pospojuješ správně velikonoční události tak, jak šly za sebou, uvidíš, jak čím Ježíš zachránil všechny lidi. Pokud se ti podaří posbírat i všechna písmenka, která jsou mezi spojenými obrázky zase ve stejném pořadí jako obrázky, dozvíš se, od čeho Ježíš zachránil lidi.

Odešla legenda

Právě, když se začínalo otvírat jaro a křesťané na celém světě se postní dobou připravují na slavnost Vzkříšení Ježíše Krista, si Nejvyšší Pán povolal ke svému trůnu pana Bohumila Outratu, kterého jsme všichni znali jako kostelníka, "nejstaršího ministranta", tvůrce časopisu "Rosa", kronikáře dějin zdejší farnosti i okolí, ochránce zvířátek a milovníka přírody, pedagoga a církevního spisovatele. Jistě máte, milí farníci, od p. Outraty nějaké dílo, jímž chtěl velebit Pána Boha, Jehož miloval a stále se snažil Jemu sloužit svou činností.

Pokud zdravotní stav p. Bohouškovi dovoľoval, jezdil na kole na poutě, nebo spolu s důstojným pánem P. Miroslavem Hřibem na mše svaté na Jezírko i na Křeby, kde zase pomáhal se svým přítelem panem jáhnem Stanislavem Horákem při mešní liturgii důstojným pánům u oltáře

Je příznačné, že Pán Bůh si p. Outratu k sobě povolal 19. března, na svátek svého svatého pěstouna, kterého p. Bohoušek tolik ctil a spolu s p. Josefem Šinálem, p. J. Benešem a jinými nositeli tohoto jména oslavoval.

Před svým odchodem na věčnost nás po důstojném pánu P. Marku Glacovi nechal p. Outrata pozdravovat! Krásná kontinuita přátelství s lidmi a Kristovou věčností, pro niž se Ježíš Kristus sám nechal týrat a ukřižovat, aby všem na světě dal radost a po skončení života na zemi nádherný život v nebi.

Pan Outrata se tento měsíc modlil mariánský desátek".....který z mrtvých vstal," což je opět příznačné pro jeho setkání s P. Bohem i pro naši přípravu na Velikonoce, další nejkrásnější svátky katolické církve i všech křesťanů na světě. Jeho desátek převzala pí. Kameníková, která se jako na zavolanou přihlásila dobrovolně do "Živého růžence".

Pane Outrato, až budete stát před Pánem Bohem v nebi, pozdravte Jeho, P. Marii, sv. Josefa, sv. Václava, sv. patrony v našich okolních farnostech a všechny svatí tím nejkrásnějším katolickým pozdravem "Pochválen buď Ježíš Kristus!" Celé nebe Vám odpoví!

Ještě bych chtěla poděkovat i našemu bývalému knězi, P. Fr. Foltýnovi, za to, že také spolu s naším důstojným pánem, P. M. Glacem, vyprovodil pana Bohumila Outratu na jeho poslední pozemské cestě při zádušní mši svaté.

Přeji všem farníkům a veledůstojnému otci P. Markovi radost ze vzkříšení Ježíše Krista! J..R.

Pan Outrata

Když byly holky ještě malé chodily jsme na Sešlosti, které pořádal pan Outrata. Když docházely síly, s Dášou jsme převzaly štafetu. Někdy, když nám bylo líto, že lidé moc nechodí, že mají malý zájem, vzpomněli jsme si na slova pana Outraty: „a hlavně to nevzdávejte, je to pro lidi a tím pro dobrou věc“.

Jednou přišel pan Outrata s prosbou, jestli bych mu mohla nalinkovat kroniku. Měl zdravotní problémy a linky 2 milimetry mu nějak nešly narýsovat. Jakmile to zdravotní dovolilo, začal linkovat zase sám. Kdepak by mě tenkrát napadlo, že se mi linkování stane osudným a kroniky skončí u mě. Zodpovědná práce nemůže být nikdy tak dokonale provedená jako od „Bohouška“. Jeho písmo a kresby jsou opravdu provedeny rukou pravého umělce a je moc dobře, že tady zůstanou pro budoucí generace.

Stejně tomu bylo s Rosou a potom i s Hvězdičkou. Nejdříve jsem jenom vypomáhala, později sem tam něco napsala a než jsem se nadála, byla mi předána štafeta, jejíž kolík je někdy opravdu velmi těžký a těžce uchopitelný. Přesto nebo právě proto, že první na trati stál tak výjimečný člověk nejde upustit na zem.

„Nechtěl by váš Ladik začít ministrantovat?“ Malý čtyřletý chlapec byl zvědavý a tak souhlasil. Vedle sebe měl pomocnou ruku, člověka spolehlivého a znalého, našeho kostelníka pana Outratu.

A právě ten kdysi malý chlapec četl přímluvy 23.března, když jsme se smutně dívali za odjíždějícím pohřebním autem a loučili se s člověkem, který měl nápadů na několik životů, znalostí na mnoho titulů, srdce do kterého se vešlo mnoho lidí a dobré slovo pro každého, ale hlavně byl připraven, když přišel jeho čas.

S velkou úctou k vzácnému a nezapomenutelnému
člověku
Bohuslava Novotná

Pokud máte srdce dobrodruha, pojdte do toho,“ zve na Arcidiecézní setkání mládeže otec Bulvas

Jestli někdo ví, co nás čeká na Arcidiecézním setkání mládeže, je to právě otec Petr Bulvas. Jako biskupský delegát pro mládež totiž celou akci plánuje a již dopředu slibuje, že se určitě máme na co těšit.

Otče Petře, jaký je váš úkol ve vztahu k mladým arcidiecéze?

Otec arcibiskup mě před lety jmenoval biskupským delegátem pro mládež, tak se snažím na mladé často myslet v modlitbě. Jezdím po celé arcidiecézi a snažím se být v kontaktu se zástupci v děkanátech. Vytvářím s týmem centra pro mládež kurz pro budoucí animátory v Rajnochovicích, koordinuji všechnu činnost s mládeží v arcidiecézi a hlavně chci být blízko všem mladým.

Už za měsíc nás čeká arcidiecézní setkání, na co se můžeme těšit?

Letošní setkání bude v nádherné sportovní hale v Přerově a pan ředitel nám poskytl krásné prostory ve škole na přednášky. Myslím si, že setkání bude opět skvělé, stejně jako v předešlých letech. Já osobně bych se asi těšil na krásný program, setkání s biskupy, ale hlavně s mládeží navzájem, protože setkat se s více než tisícovkou mladých z celé diecéze se určitě nepoštěstí každý den. Přijedou přednášet skvělí manželé a budou tam i duchovní témata a kněží, kteří jsou oblíbení u mladých lidí. Z odpoledního programu bych pak zmínil např. divadlo, které si mladí připravili. Věřím, že každý si tam objeví něco, co ho zaujme.

Poodhalíte i nějaká konkrétní témata přednášek?

Myslím si, že zazní přednášky a svědectví, která budou pro mnohé oslovující. Přijede např. jedna řeholní sestra, která byla dříve prostitutka, a budou tam taky kluci z komunity Cenacolo. Žijí v komunitě, kde se snaží zbavit závislosti nebo jen najít smysl života, se kterým se teď perou.

Mohou se mladí najít v těchto svědectvích, když se do nich zaposlouchají?

Věřím, že ano. Kluků z Cenacola se mohou ptát, co dělají, aby opět našli smysl života. Během vánoc jsem byl na jejich programu, kde říkali, jak opět našli radost ze svého života a proč jsou radostní, spontánní a svobodní.

Můžete nám odhalit některé zvláštní hosty programu?

Už jsem zmiňoval, že tam budou manželé, tak se můžete konkrétně těšit na Imlaufovy, Lokajovi nebo Kvapilíkovi, sestru Gabrielu Novou, která je bývalá prostitutka. Mezi hosty bude i senátor Zdeněk Papoušek, který bude mluvit o politice nebo Karol Matlok, který bude přednášet o Eucharistii. Mnozí jistě znáte spirituála Arcibiskupského gymnázia Petra

Káňu, který promluví o křesťanských hodnotách. Před mladé se postaví i sami mladí, třeba ti, kteří strávili dobrovolnickou službu v Keni nebo v Bulharsku na misiích spolu se salesiány.

Myslíte si, že se bude letošní setkání lišit od těch předchozích?

Každé setkání je vždy naprostý originál, a tohle bude možná originální tím, že budeme poprvé v krásné velkokapacitní sportovní hale. Budeme se snažit využít prostor haly i pro nějaké moderační prvky, kde chceme pracovat se světlem, s hudbou, což věřím bude hodně zajímavé.

Vy jste jako mladý jezdil na taková setkání?

Ano jezdil jsem spolu se svým společenstvím. V podstatě to bylo prostředí, ve kterém jsem vyrostl, takže to pro mě není nic neznámého.

Zažil jste na těchto setkáních to, že vás Bůh oslovil nebo že na vás to prostředí nějak silně zapůsobilo?

Můžu říct, že mnohá setkání mládeže pro mě byla obrovským povzbuzením. Zažil jsem setkání, kde vznikly krásné přátelské vztahy. Z mnoha setkání jsem si odnesl hluboké myšlenky, nad kterými jsem později dál přemýšlel a pomáhaly mi orientovat se v životě. Rád vzpomínám na Světový den mládeže v Čenstochové, po kterém jsem nastoupil do semináře. Pro kněžství jsme se rozhodl už před setkáním, ale tam se mé rozhodnutí více upevnilo. Každé setkání bylo pro mě něčím výjimečné a zažil jsem tam věci, ke kterým se vracím a oslovují mě i dnes, po mnoha letech.

Myslíte si, že existuje něco, co z vaší pozice jako organizátora může setkání pokazit, něco, čeho se obáváte?

Přiznám se, že strach nemám. Zažívám, že na setkání přijíždí mladí s otevřeným srdcem, nechtějí si to prožít jen sami mezi sebou, ale i s ostatními, a to vždy vytváří krásnou atmosféru. Já nemám strach z toho, jak dopadne připravované setkání, spíš se obávám, že někteří to zabalí dřív, než tam vůbec přijedou (*smích*). Že si prostě řeknou „nestojí mi to za to přijet do Přerova.“ Těchto mladých je mi líto, protože nebudou moct s námi prožít skvělé setkání, jako ti, co tam přijedou.

Čím byste tyto váhající povzbudil, aby přijeli?

Domnívám se, že vy mladí máte rádi dobrodružství a rádi poznáváte nové věci. Možná jste ještě arcidiecézní setkání nikdy nezažili a máte jen obavy o to, že tam nebudete nikoho znát a že to bude hrozná nuda. Ale pokud máte srdce dobrodruha, tak pojdte do tohoto dobrodružství. Pojdte zkusit něco nového, abyste si ověřili, že i takové setkání pro vás může být skvělé. Já do toho jdu s vámi. Přijedte prožít toto krásné setkání spolu s dalšími mladými z celé naší arcidiecéze.

Jakub Smyčka a Tomáš Pavelka

Arcidiecézní setkání mládeže 2019

13. 4.
9.00 - 16.30
v Přerově

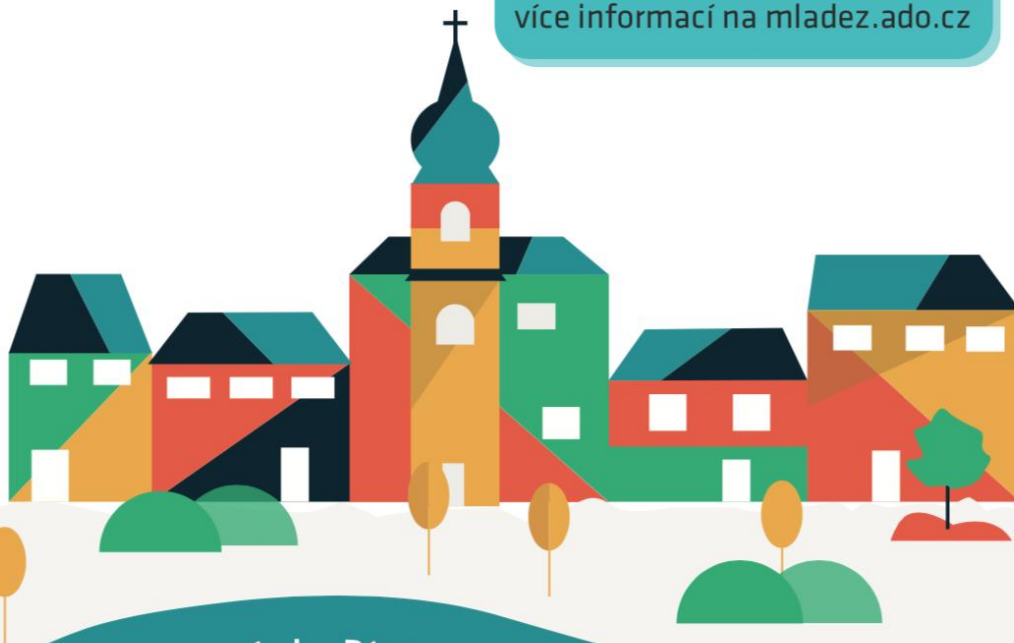
PŘEDPROGRAM

pátek 12. 4. od 20.00

ProjektON, možnost přespání

S sebou v sobotu: jídlo na celý den, účastnický příspěvek 70 Kč

Přihlašování na předprogram a více informací na mladez.ado.cz

„Hle, jsem služebnice Páně. Ať se mi stane podle tvého slova!“ Lk 1, 38

PŘEROV 2019
Arcidiecézní setkání mládeže

pořádá ADCM
a Sarkander, z. s.

